

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio I. Piscatio diabolica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO I.
FESTUM S. ANDREÆ,
Apost. & Mart.

Faciam vos fieri piscatores hominum. Matth. 4

Piscatio diabolica.

DEI Simium esse dæmonem, alibi demonstravimus AA. Audit hodie piscatores hominum prædicatores Apostolos constitui, *faciam vos fieri piscatores hominum*, mox ergò & ipse retibus & hamis Orci lucrum ampliari contendit. *Dolus an virtus quis in hoste requirat?* Ambrosius S. Maximi discipulus vidit tartareum Alastorem è summa etiam quercu hamo suo humanos pisces capientem, cui cum proter-

viam exprobrasset, Orci genius abiit, excessit Nadasi (1) teste. Quantis ardoribus suam pariter piscationem urgeat, & in horas per totum mundi hujus tractum prosequatur, paucis explicuit Hussæus (2) Vates his verbis: *Ecce absorbebit fluvium, & habet fiduciam, quòd insuat Jordanes in os ejus.* Loci hujus Interpretes per vocem *fluvium* intelligi volunt omnium totius mundi maximum fluvium, antonomastice seu cum præmentia sumptum fluvium, in septem alveos seu totidem ostia, quibus tandem in mare exonerat, divisum Nilum, Ægypti fluvium. Numerat quidem Plinius (3) quindecim ostia Nili, annumeratis etiam minoris notæ alveis, quos alii passim nolunt memorari; at veri nominis Ostia à Poëtis & ab Historicis duntaxat septem prædicantur, quorum hæc sunt nomina: Ostium Canopicum, Bolbiticum, Sebenniticum, Pharniticum, Mendeficum, Taniticum, Pelusiacum. De his Poëta cecinit (4) binis in locis:

(1) Nadasi. 2. Jan.
(2) Job. 40.
A. Dei Simius dæmon agit piscatorem.
(3) Plin. l. 5. c. 9.
(4) Virg. 6: Æneid.

Et septem-gemini turbant trepida ostia Nili

A

Item

ON.

(5) Idem Item (5)
4. Georg.

*Ægyptum viridem nigrâ fecundat arenâ,
Et diversa ruens septem discurrit in ora.*

Sicut ergò omnes reliquos orbis totius fluvios fertilitate Nilus transe-
dit, sic etiam piscium ubertate & copia ceteras omnes magnis possi-
passibus relinquit Nilus. De hoc Nilo Jobus loquitur: *Ecce absorbitur
fluvium omnium maximum, omnium fertilissimum Nilum; ex quo ha-*
ridam ingluviem piscantis Diaboli colligas, qui ut omnes pisces sum-
sumptos possit captare, ipsum fluvium gessit haurire, ut nullus pui-
valeat dilabi. Septem alveos Nilus repræsentat, ut ostendat, per septem
Vitia, quæ passim capitalia dicuntur, Nilum cum piscibus in Averna-
rathrum exonerari. Ut ergò Nilus ille septem ostia numerat, jam ma-

B.

Per 7. Ostia
Nili seu to-
tidem pec-
cata capi-
talia.

tata, sic pariter septem aliis utitur diabolus, ut pisces evangelicorum
phlegetontæos lacus devolvat. Ostiorum nomina æquè septena Ca-
techismus designat, *Superbia, Avaritia, Luxuria, Invidia, Gula, In-*
Acedia. Lustremus singula & ejuremus.

Deum immortalem! quis ad numerum vocet pisces rationales
hæc flagitiorum ostia diabolico reti conclusos, non ut vitam vivant,
ut in stagno picis & sulphuris pleno morte pereant nunquam mori-
ra. Pili surgant vel legenti vel audienti, quæ palam ei palpito igne
clesiastes Vincentius (6) asseruit. Erat Lugduni Archidiaconus, qui
resignatis omnibus beneficiis, toti mundo validos calces illisit, & in
in eremo annis quadraginta perenni pœnitentia corpus emaciavit. Cui
tandem non sine magna raræ sanctimonie fama, & post mortem Lugdun-
nensi Episcopo familiaris noto apparuit, à quo cum rogatus esset,
sibi aliquid altero de mundo recenseret, signatè retulit, quæ sequuntur.

(6) S. Vin-
cent. Dom.
Sept. Ser. 6.

Illo die, quò ipse mortem appetii, mecum toto in mundo mortui
hominum triginta millia: ex his tantum quinque salvati sunt, ego
pe, mellifluus Pater Bernardus, qui mecum rectè cœlos sine purgato-
conscendit, tres verò ad purgantem focum defluxere, ubi hanc in
ram ad ultimum dodrantem expiantur: reliqui omnes rectè in tartarus
præcipitati sunt. Horribilius est, quod Platus (7) recitat de Berchtoldo
Franciscanorum zelota, sub cujus ardentissima concione femina reperi-
humi corruit & exspiravit: prodigiosè in vitam revocata, palam re-
suis, quid tragœdiæ ad Divinum Tribunal abrepta vidisset; alia
etiam hæc scrutanti facta est Berchtoldo, obiisse illo die, quò ipse
blico in templo fati concessit, totum per orbem sexaginta hominum
millia, & ex tanto numero tres tantum ad fumantes purgatorii lacus
datis.

C.

His animas
piscatur in-
numeras.

(7) Hier.
Plac. de
Rel. Sæc.
l. 1. c. 5.

præcipitati sunt. Horribilius est, quod Platus (7) recitat de Berchtoldo
Franciscanorum zelota, sub cujus ardentissima concione femina reperi-
humi corruit & exspiravit: prodigiosè in vitam revocata, palam re-
suis, quid tragœdiæ ad Divinum Tribunal abrepta vidisset; alia
etiam hæc scrutanti facta est Berchtoldo, obiisse illo die, quò ipse
blico in templo fati concessit, totum per orbem sexaginta hominum
millia, & ex tanto numero tres tantum ad fumantes purgatorii lacus
datis.

defluxisse, reliquos omnes pœnis multatos esse sempiternis. Hem diabolica piscationis enormem successum? En ut fluvium cum numerosissimis piscibus absorbet Orcus! en quot piscium millia uno die acheronico reti concludit, mactandos ocuis & flagrantibus focis affandos.

At, inquiet nonnemo, alia nunc tempora vivimus, quàm avo Vincentii, avo Berchtoldi vixerint mortales. Ita sanè aliam hodie ducimus atatem, alios hodie mores exhibemus, quàm avo sint exhibiti memoratò, sed vereor, ne ætas posthuma longè sit flagitiosior antiquâ, metuo sanè ne hodierni mores sint veteribus multoties deteriores. In vitam Archidiaconus revertatur, femina de tumulo resurgat, ex tot millibus vix unum aut alterum piscem reti diabolico subtractum & Apostolico conclusum audiamus; quæ enim, per Deum immortalem, vita hodie etiam inter Christianos, inter Catholicos vivitur? Mentis oculos latè per orbem circumferamus, vix tot de millibus unum reperias, qui cum salomonibus contra torrentem fortibus ausibus sursum contendat ad astra.

Quocunque aspicias, per omne nefas gens ruit in barathrum profundi; quæ enim in juvenibus malitia? quæ protervia in ætate cerea? quæ auidacia in senescente vita? quæ & quanta in omni sexu lascivia? quæ & quanta in feminis superbia? quæ & quanta in viris perfidia? quæ & quanta inter ipsos, ardens perfectionis studium professos avaritia, ingluvies, superbia & jactantia, acedia & negligentia? quæ & quanta ubi-vis locorum scandala, quæ & quanta inexplebilis gulæ vesania summos infimos, sacros rapit & profanos? quàm levis divinarum legum reverentia? quàm modica conscientiæ cura? quàm nullus justitiæ cultus? quàm exiguus Dei ac Divinorum respectus? quàm levidensus gehennæ metus? nunquid omnes avaritiæ student à minimo usque ad maximum teste (8) Isaiâ? nunquid omnes quæ sua sunt querunt, non quæ sunt JE SV (8) Isa. 56. Christi, Paulo (9) teste? nunquid omnes facto agmine rete involant (9) Phil. 2. oreinum, experientia teste panè quotidiana, & per septem ostia Nili se ultrò in abyssum præcipitari patiuntur?

Primum Ostium, quò pisces in mare mortuum stygius Piscator exonerat, diximus Superbiam, qua currentem in horam, suam in nassam trahit innumeros. Stylus iste passim hodie totum hunc spectabilem mundum pererrat, Deò insuper habitò, seu fas fuerit seu nefas, suam in crumenam ludere, & licet Cœlum ruat, vel Ecclesia pereat, eminere velle. Multi ut cum epulone fulgeant, ruricularum sanguine inundant, multæ ut in orci retia viros proluciant, auri alieni coloribus se in-umbrant. Multi alii tantâ insolentiâ tumescunt, ut credant se ab omni-

D.

Miser status mundi hujus.

E.

Primum ostium Nili, quò animas numerò innumero prædatur, est Superbia.

bus coli debere, & velut Jovem aut Dianam adorari; hi primas ubique partes exambunt, & si laudum suarum nullos habeant præcones, ipsi factorum suorum strenui buccinatores esse fatagunt clamantes & habebantes: *nos poma natamus*; quid ille respectu nostri? quid illa? fungus iners, pepo, stipes, cucurbita, & edentula Xantippe &c. sic ex proximo contemptu in majorem despicionem labuntur, & tandem ipsius etiam Dei spretores & spretrices evadunt; Cum verò hanc superbiam semper fortius præ viris feminae premantur, fumosi generis caminevæ, fruges consumere natæ Junones, gloriæ animalia, stercore involuta, (quod titulus S. Bernardi frater suam sororem superbe comtam decoravit) statui nocius, antequam hinc moveam, Virginem Spoletanam exhibere, si nomen virgo fuit & non pellex, corporis sui superbo cultui nimium quæ

(10) Rob. tum addicta. Accidit fortè, prout Robertus de Licio memorat (10) de Lic. in lethifera febri pulsata extremum decumberet, fastu & cultu corporis turgida domicella; hinc cum tandem de vita penitus actum esse medicum enunciassent, monita est ægra, & identidem rogata, ut animæ suæ

Hist.

hoc in articulo maturè consuleret; at preces surdæ cantatas esse docent quæ sequuntur. Cum actum agi cerneret & ipsa conclamata saltem haberet, jussit sibi pretiosam vestium suppellectilem afferri, quibus jam jam moritura se palam induit, quasi Paridi cuidam nuptura, inde in in sacrilegas voces linguam & spiritum resolvit: sicine ego verna matris meæ rosula, (ambubeiam intellige) ad tumulum abitura, has delictorum & juventutis cupedias, has gloriæ auxeses relinquam? age Achæron, age Phlegeton, sponte veni Diabole, ac me tuam modò amasiam tartareas paludes abrepta! hæc hæc erant suprema Proserpinæ hujus spiria, quæ vestium luxu abstracta, nunquam inferis excipietur. Hæc tandem duce diabolo aguntur, qui verbis & factis superbiam præloquantur. Ostium est nempe, quod in Ægyptiacum mare Superbiae mortuos pisces devolvat.

F.

Secundum seu fas fuerit seu nefas; vel eas retineat, seu propriæ sint & probis rebus obtentæ, seu alterius, & mille fraudibus ac imposturis corrasæ.

Ostium est

Avaritia.

sciant mortales, quantum lucri orco accrescat ex inordinata lucra voluntate, centies opibus tritum illud Philosophi occinerent, mergat vos ne mergat à vobis nullum vitium ita piceum, ita fascinosum quàm auri argentiq; malitiosa cupido. Non sine causa Baruch (11) quæ

(11) Bar. 3.

fuit, ubi sunt qui argentum thesaurizant & aurum, in quo confidunt benedicti? exterminati sunt & ad inferos descenderunt; horum plerique

diabolico implicantur & damnantur. Hæc si credere reuatur, æquis
 saltem auribus excipias, quæ in rei hujus firmamentum S. P. Bernar-
 dinus Senis oriundus producit (12) his verbis: erat quidem dives mam-
 monista, qui plurimum hæreditates sibi uni vel alteri lucri causâ per
 suum nefas adscripsit, & multos pauperes vel bonis suis turpiter spo-
 liauit, vel sub prætextu nescio quo impiè mutilauit. Jacebat hic fortè
 sua cum uxore in connubiali lecto, ex quo tamen subito expergefactus,
 facto impetu profiluit; rogatus à conjugè, quid rerum ageret, concubia
 nocte, tremens, ejulans reposuit; raptus sum modò ad iudicium Dei,
 ubi tot & tanta mihi sunt exprobrata, ut ad tot accusationis capita nul-
 lum mihi responsum occurreret. Alia inter & hanc crisin excepi: expe-
 ctatum me diu fuisse ad pœnitentiam, hæctenus tamen nec monitis nec
 præceptis & inspirationibus diuinis ullum dedisse locum; audiui adèd
 iudicem contra me actu sententiam protulisse, meque datum esse damo-
 num potestati, adhuc hodie ad æterna orei supplicia devolvendum. His
 diebus, è pertica vili veste assumpta, rabido cursu nocte intempesta abiit,
 excessit; quæsitus undique tandem in cœnobio repertus est totis artibus
 tremiscens; re cognita totis viribus ad pœnitentiam urgebatur, at cum
 nihil profuerant hortando, ad sextam usque seriò custoditus est. Primo
 manè aderant confanguinei, ut domum reducerent errabundum; at cum
 fluvio impositum pontem transirent, navem eminus spectabant, rapido
 cursu propriis viribus aduerso flumine ascendentem; nemo navim dirige-
 bat, spectatorum oculis claro die conclusis, ne veri nauta nominis exci-
 perent, ipse verò dives euclio eminus vidit totam navem dæmonibus ob-
 sessam, huc tantò numero adventare, ut ipsum ad æterna supplicia ex pon-
 tes asportent. Vix hæc palàm edixit, ocyus confanguineorum ex manibus
 per dæmones violenter abreptus, & in navem projectus est, inde in ictu
 oculi cursu rapido retracta navi, suo cum Euclione à Dæmonibus raptò
 disparuit. Ita Plutoni cessit præda, qui dum viveret, Pluto tanquam Deo
 suo seruiit seruitutem, reti diabolico per avaritiæ ostium implicatus. Idem
 avaritiæ mancipia olim sentient, nisi quæ Cæsaris sunt Cæsari dederint,
 quæ Dei Deo, facta plenariæ corrahi Mammonæ in vivis restitutione.
 Oraculum Numinis est (13) qui volunt divites fieri incidunt in laqueos, &
 in retia diaboli, unde nullò unquam ævò extricentur.

(12) S. Bernar-
 d. Ser-
 43. a. 3.
 c. 3.

(13) I. Ti-
 moth. 6.

G.

Tertium
 Ostium Luc-
 xuria est.

Tertium Ostium *Luxuria* est; ostium sanè amplissimum, piscatio-
 tionis diabolicæ undique apertum. Nullum scelus est, ubi citiùs, ubi
 graviùs peccetur, quàm libido. Nullum scelus prodigalius est quàm li-
 bido: opes devorat Salomonæas, & divites Cræsos facit Iros libido.
 Si cor tuum meretri occupat, etiam loculos expilat; hinc ille dixit:

A 3

tanti

tanti pœnitere non emo. Lupæ corpus traditur, dæmoni anima transmittitur. Quotid numerò per hoc ostium stygius Piscator animas prædetur, palàm ex pulpito Monacensi p. m. Drexelius explicuit, dixitque, factum juvenes æterni orci retibus involvi & damnari, ex centenis centonaginta novem propter vitium carnis peribunt, ultimus alio ex lere &c. prò Deum immortalem, nunquid hoc est, fluvium cum piscibus absorbere? maledictum Ostium, quò tot animæ in abyssum præcipitantur, deperunt & pereunt eâ copiâ, ut panè numerum transcendat. Olim lupanaria privatæ erant domus, nunc urbes integræ; eriguntur in gulis foribus, ubi venalis prostat pudor, majalis arbor, nec sylva Hecynia, nec sylva Bohemica truncis sufficet. Prò enormem piscium turam, quam sibi hoc unum per ostium Stix vendicat! procul ab ostio pisces aufugiant, ne vel per nutus & alloquia, per oculorum humanum munera tanquam reti diabolica capiantur & perdantur. Non sine causa per Medicos tunica retina oculos circumdat; nòrunt oculos ut plures veluti retibus mortales capi & mactari. Omnium auribus nazia ostium

(14) Virg. pat (14) Poëtæ :

Eclog. 8.

(15) Prop.

l. 1. El. 1.

Vt vidi! ut perii! Vt me malus abstulit error!

Et (15) alterius:

Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis.

Sic capti sunt ab orco & hanc in horum capiuntur non tantum Holofernes, sed etiam Davides, non improbi tantum & fruges commere nati lurcones, sed & aris proximi Herones & Pambones &c.

H.
Quantum
ostium In-
vidiæ est.

Sed quartum Ostium lustremus, quod *Invidia* nuncupatur. ostium tectum est & quasi subaqueum, subterraneum, hoc ipso tamen ex natura summè damnosum. Ruunt hoc ex alvo in acheronticum non plebei tantum sed ipsi etiam sublimem vivendi artem professi ciestrales. Juxta commune diverbiū figulus odit figulum, faber fabricator sutorem, sartor sartorem, magister cujuscunq; artis corrivalem magistrum oculis obit minùs æquis, quia ipsis decedere creditur gloria pecuniæ lucellum, quod alteri accedere notatur; fortuna vicino favore promptu est æmulatio. Superbiæ laqueos pia humilitas dirumpit, ritia retia avitæ paupertatis fervens cultus dilacerat; luxuriæ tentaculas grandis murus asceteriis obductus amputat, averruncat, quò commercium cum altero sexu tollitur, profligatur. At quis oblitus ponit quis remoram objicit serpentis Invidiæ malo, quò minus omnibus transcensis, fractis omnibus repagulis in imos sacrorum melleas fibras grassetur. *Fratrum quoq; gratia rara est*, occidit Poëta, & experientia docet, etiam per hoc ostium ipso è Sacrario magnò numerò

rete diabolicum pisces ruere focus aternantibus affandos. Quærat
 ex Marcantio, unde à fide Catholica, lapsò seculò Germania nostra cum
 pluribus aliis regnis ac regionibus defecerit? Causam principalem ab In-
 vidia cœnobitarum desumet. Non tulit invidia, per alios Indulgentias
 contra Turcam promulgari ex cathedris; hinc ipsis tandem Indulgentiis
 totique fidei dicta est dies. Lustretur ipse Marcantius (16) & patebit
 veritas. Sic alterum Jobi assertum verificatur: *Et habet fiduciam, quòd*
Jordanes insuat in os ejus. Religione insignis fluvius est Jordanes, à lavacro
 Christi nobilitatus, quem tanquam toti SS. Trinitati acceptum flu-
 vium multis prædicat (17) Bern. Hinc iterum ingluvies tartarei pesca-
 toris. Non contentus est Nilum & Nilicolos absorpsisse, laicos pisces ca-
 ptasse, nisi etiam per hunc invidiæ alveum reti suo Clerum immolet &
 avitam Religionem. *Cibus ejus electus est,* inquit (18) Habac. nam &
 Jordanis pisces prædari satagit Lavernio, quibus lavacri & baptismi vi-
 cem subit professio quo jure? ipsi viderint.

(16) Mar-
cant. tr. 4.
lect. 5. n. 7.

(17) S. Ber-
nard. ad
templ. mi-
lit.
(18) Hab. 1.

I.

Quintum Ostium Gula constituit; Hoc si germanum dixeris Ostium,
 vitium haud dari poterit nomenclaturæ. Nulla natio sub cœlo est, quæ us-
 que aded sit gulæ dedita & ebrietati, quàm Natio germana; hic vivere ac
 sibi pœne sunt synonyma; unde trivialis paræmia profluxit, plures il-
 lorum vitrò perire quàm mari Lucrosa est piscatio, quæ aquâ turbidâ ten-
 tatur. Novit id apprimè Stygifax, qui hoc ex capite palpitanti piscium
 gregi, ratione vinò sepulta, totum rete stygium oppandit, ut in bonis du-
 cant dies suos, & in ebrietatis puncto vel equis vel scalis delapsi ad inferna
 descendant Propheta teste. Aliquis ad numerum revocet in crapula
 formali sine lux & crux profundò haustos syphones! antè dies, imò anni
 me deficiant, quàm eorum numerum ac speciem definiam; & verò soli
 si perirent, nulli alteri perniciës accresceret; at trahunt ut plurimum
 grandem secum in barathrum appendicem bibosi gulones, socios fratres,
 mensa affeclas, gulæ ac ebrietatis protervos sodales, imò conjuges & libe-
 ros. Factum lugubre Jo. Bened. (19) recitat ex priore seculo, quod
 fide quâ accepi, hic refero. Vir erat immanis helluo, perpetim popi-
 ma affixus & luxui. Indulset fortè ardentius poculis & fritillis in ta-
 berna festo die: en uxor ejus popinam involat, orat, obsecrat, saltem
 liberis parcat, qui græcante patre domi cum fame luctentur. Accen-
 sus helluo conjugem suam ita fustibus & palmis excepit, ut se humò at-
 tollere vix posset; satur aded tot pugnis, domum esuriens, quam ocyus
 exangues liberi adoriuntur panem panem in clamitantes. Vidit mater
 emaciata corpuscula, & tot malis finem factura, facinus tenet impium
 execrandum; rapit cultrum & ad liberos conversa, adeste, inquit, filioli
 mei,

Quintum
ostium Gu-
la est.

(19) Jo. Be-
ned. l. 3.
Sum. c. 7.
Hist.

mei, faciam ego, ut nulla porrò vos fames excruciet, simulque ferrum utriusque guttur demergens, utramque macet prolem, inde tanta de ferocior facta ebrium è popina maritum intrepida operitur; vix pœdem ædibus intulit, paratâ ocius sicâ, adesdum, inquit, lurco peribis filiorum latro, infamis bibo! locius esto funerum natorum quos tu necasti; simul adacto in ebrii siphonis collum rubente ferro, ei guttur abscidit, & funus fecit lurconem. Non laudo fœminâ huius tantum facinus, abst! id unum moneo, quod sæpè fato tragico non unum plures reti suo per ostium gulæ, per alveum ebrietatis stygius piscis concludat; hic certe virum in ebrietate macatum, inde uxorem quam sui factam carnificem perdidit, & in acheronticas orci paludes demersit. Discant inde gulam franare, & hunc ebrietatis alveum fugere & excipere quibus cordi est salus corporis temporanea, & salus animæ sempiterna.

K. Sextum Ostium pisces fovet in tauri felle natantes, sepia cruore taliter immerfos, omine sanè pessimo, damnosissimo; quisquis enim ferveret & rancore in alterum, hoc ipso credi debet reti stygio concludi. *Furor, iraq, mentem precipitant,* Poëta (20) teste; quorsum? in mare ætuum, & in mephiticam paludem Averni. Pleni sunt omnes libri veterum tibus exemplis illorum, qui cum inveterato rancore, odio, & ira in cinum, rectâ hinc prolapsi sunt in Phlegetontem. Tu cave, ne Salomon quam occidat super iracundiam tuam, ut laqueos & retia declines tartarum.

L. Ultimum actum *Acediam* comprehendit & noxium torporem, quod frigidus Christianus eò tandem devolvitur, ut Deo insuper habitò abire trema scelerum volutabra se projiciat. Capiuntur eò ut plurimum nostri pseudopolitici, mangones & alii passim gelido tepiditatis spiritibus fessi mortales, qui in utramque aurem otiosi dormiunt, procrastinant identidem virtutis ac pœnitentiæ studio. Nollent quidem beatitudinem suam, ad quam se conditos sciunt, penitus excidere, unâ tamen fatentur, quæ ad beatitudinem assequendam necessariò sunt requisita. Non currunt, regnum cœlorum vim pati, & violentos rapere illud, sibi tantum & genio suo per omnia indulgent, omnem vim ac violentiam debilitatis corporis trunco irrogandam totis viribus averfantur; ita molli cœli suffulti, vel effedo conclusi, certò sibi sidera spondent; donec frigiditate delusi, se antè videant tartarò mersos, quàm ritè sciant, se vitâ æternâ turbatos. Vetus Germanorum adagium est, laborandum est nobis non pro die morituris, & ita probè vivendum nobis est, quasi ad præteritum die morituris. Id nisi fiat, & probè observetur, rete diabolicum acediam refertum, etiam ex nobis implebitur, quod omnium à cervicibus clemens Deus avertat, Amen!